אבות דרבי נתן, פרק א

משה נתקדש בענן וקבל תורה מפיני

שנא' (שמות כד טז) וַיִּשְׁכּן כְּבוֹד י-הוה עַל הָר סִינִי **וְיִכְסְהוּ הָעַנְן** שַׁשְׁת יָמִים וַיְּקְרָא אֶל משְה בִּיוֹם השביעי מתוֹד **הענו:**

למשה **לטהרו** זה היה אחר עשרת הדברות

תנא קמא 1

(שמות כד טו) וַיַּעַל משָה אֶל הָהָר וַיְּכָס הָעָנָן אֶת הָהָר:

(טז) וַיִּשְׁכֹּן **כְּבוֹד** י-הוה עַל הָ**ר סִינִי וַיְכַסָהוּ הָעָנָן** שֲשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל **משֶה** בִּיוֹם הַשְּבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן:

(יז) וּמַרְאַה **כְּבוֹד** י-הוה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעַינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאַל:

(יח) וַיָּבֹא משָה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיִּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי משָה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:

משָה נתקדש בענן

פסוק טו: וַיָּכָס הַעַנַן אַת הַהַר

פסוק טז: וַיְכַסָּהוּ הָעָנָן שַשֶּת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מּשָּה

בפסוק טו כתוב שהענן כיסה את ההר,

בפסוק טז כתוב וַיִכַּסֶהוּ – את מי? את משה, שכן את ההר כבר כתוב מפורש לפניו.

2. משָה **נתקדש בענן**

פסוק טז : וַיְכַּסָהוּ הָעָנָן שַשֶּׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מּשָּה

הכיסוי, האשה מתקדשת לאיש כשהיא מכוסה. מכיסויי, האשה מתקדשת לאיש כשהיא מכוסה. (במד' ד יב) וְלַקְחוּ אֶת כָּל כָלִי הַשְּרָת אֶשֶר יְשְׁרָתוּ בָם בָּקְדְשׁ וְנָתְנוּ אֶל בָּגֶד תְּכַלְת וְכְסוּ אוֹתָם בְּמַכְסָה עוֹר תַּחָשׁ וְנָתְנוּ עַל (במד' ד יב) וְלַקְחוּ אֶת כָּל כָלִי הַשְּרָת אֲשֶר יִשְׁרָתוּ בָם בָּקְדְשׁ וְנָתְנוּ עַל בְּגָד תְּכָלְת וְכְסוּ אוֹתָם בְּמַכְסָה עוֹר תַּחָשׁ וְנָתְנוּ עַל בִּמְי בִּמְטִי הַמְּחָבָּה וְאָת בָּלְע אָת הַקְדְשׁ וְמָתוּ לְשַׁאַת וְלֹא יִּגְעוּ אָלָה הַשְּאַ בְנֵי קְהָת בְּאַהֶּל מוֹעֲד: (כ) וְלֹא יִבאוּ לִרְאוֹת בְּבלִע אָת הַקְּדְשׁ וְמַתוּ:

3. וקבָּל תּוֹרָה מִסִּינִי

בתורה כתוב שהקבייה נתן תורה למשה:

(שמות לא יח) **וִיִּתַּן אָל משֶה** כְּכָלֹתוֹ לְדַבֵּר אָתּוֹ בְּהַר סִינִי שְׁנַי לָחֹת הָעַדָת לָחֹת אָבֶן כְּתַבִים בְּאָצְבַּע אֱ-לֹהִים:

ואילו חזייל אומרים שמשה <u>קיבל</u> תורה מהקבייה, כדי לרומם את משה שעמד בהקבלה לקבייה פנים אל פנים פה אל פה.

(שמות לג יא) וְדַבָּר י-הוֹה אָל משָה **פִּנִים אָל פִנִים** כַּאֲשֶׁר יְדַבַּר אַישׁ אָל רַעַהוּ וְשָׁב אָל הַמּחֲנָה וּמְשֶׁרְתוּ יְהוֹשֵׁע בּן נון נער לא יִמישׁ מתוּף הַאַהָל: (דבר' לד י) וְלֹא קִם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׁרָאֻל כְּמשָׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ י-הוֹה **פִנִים אָל פִנִים**:

(במדבר יב ח) פָּה אָל פָּה אֶדְבָּר בּוֹ וּמַרְאָה וְלֹא בְחִידֹת וּתְמַנָת י-הוֹה יַבִּיט וֹמַדּוּע לֹא יְרֵאתָם לְדָבָּר בּוֹ וּמַרְאָה וְלֹא בְחִידֹת וּתְמַנָת י-הוֹה יַבִּיט וֹמַדּוּע לֹא יְרֵאתָם לְדָבָּר בּוֹ וּמַרְאָה וְלֹא

[הפועל לקבל במשמעות הרגילה, לא כתוב בתורה ובנביאים (כתוב קלט-ערי מקלט), אלא רק בכתובים. בתורה יש לו מובן של הקבלה: (שמות כו ה) ... **מקבילת** הַּלָּלָאת אַשַּה אָל אָחתָה:]

4. וקבַל תוֹרָה מְסִינִי

תורה היינו לוחות הברית שקיבל בידיו, וגם תורה שבעייפ שקיבל=שמע

(שמות כד ז) ... וַיֹּאמָרוֹ כֹּל אֶשֶׁר דְּבָּר י-הוֹה נַעֲשָׁה וְנִשְׁמַע: (אונקלוס) ... וואמרו כל די מליל יי נעביד ונקביל:

: <u>רי יוסי הגלילי</u>

* מגדיר את יי**נתקדש**יי בדברי תנא קמא, קדושה היינו טהרה.

אסמ׳: וּיָכַסָּהוּ הָעַנָּן, **ענן – מעיין**. הענן **טיהר** את משה כמו מי מעיין שמטהרים את האדם.

4

דברי ר' יוסי הגלילי

רבי עקיבא אומר (משום) רבי עקיבא אומר

(שם) וַיִּכְסֵּהוּ הָעָנָן שֲשֶׁת יָמִים

למשה

ָרָעָנָן (שם) וַיִּקְרָא אֶל משֶה בַּיּוֹם הַשְּבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן (הה"ד)

לחלוק לו כבוד למשה

אמר רבי נתן מפני מה נתעכב משה כל ששת ימים ולא שרה עליו דבור

בשביל שימרק מכל אכילה ושתיה שהיה במעיו

עד שעה שנתקדש ויהא כמלאכי השרת

- א"ל רבי מתיא בן חרש
- ר' לא אמרו אלא **לאיים** עליו כדי <mark>שיקבל</mark> עליו דברי תורה באימה ביראה ברתת ובזיע

** מוסיף על דברי תנא קמא: "זה היה אחר עשרת הדברות" ולא לפני, כלומר, הכתובים כסדרם.

- : רי עקיבא
- . ר׳ עקיבא מסכים עם תנא קמא, שבפסוק טז, הענן כיסה את משה ולא את ההר.
  - ** רי עקיבא סובר שתכלית הייכיסוייי הוא: לחלוק כבוד.

אסמ׳: וּיָכּסָהוֹ הַעִּנַן, ענן – עין (מראה). הענן הסתיר את משה בהיותו על ההר, לכבד אותו בעיני ישראל.

: <u>רי נתן</u>

וַיְכַסֵּהוּ הָעָנָן **שַשָּׁת יִמִּים** וַיִּקְרָא אָל משָה **בִּיוֹם הַשְּבִיעִי**

שאלה: למה הדיבור האלוקי היה רק לאחר שישה ימים!

תשובה : במשך שישה ימים משה לא אכל ולא שתה, וביום השביעי התקדש לדרגת מלאכי השרת.

אסמי: וַיְכָסָהוּ הַעַנָן, ענן – עינוי של תענית

- . רי נתן היינו תנא קמא! יימשה נתקדשיי ייעד שעה שנתקדשיי.
- ** רי נתן מצביע על דרך להשגת קדושה והיא, עינוי של תענית במשך שישה ימים יעל הר סינייו.

<u>ר' מתיא בן חרש:</u>

. רי מתיא אומר, שהכיסוי בענן לא היה לשם קדושה אלא לשם יראה פחד וחרדה.

אסמי: וַיְכַּסָּהוּ הָעָנָן, ענן – עני, שמטבעו חרד וירא:

(ישע' סו ב) וְאֶת כָּל אַלֶּה יָדִי עָשָׁתָה וַיִּהְיוּ כָל אֵלֶה נְאָם י-הוה וְאֶל זֶה אַבִּיט אֶל **עָנִי וּנְכָה רוּחַ וְחָרֵד** עַל דְּבָרִי:

לפי רי נתן, הענן כיסה את משה וקידש אותו, קדושה מעליותא.

לפי רי מתיא, הענן שכיסה את ההר הטיל חרדה ויראה על העם, זו קדושה תיתאה.

(שמות יט טז) וַיָּהִי בִיּוֹם הַשְּלִישִי בַּהָּיֹת הַבּקֶר וַיָּהִי קלת וּבְרַקִים **וְעָנָן כָבַד עַל הַהַר** וְקֹל שפֶר חָזָק מָאד **וּיָחֵרד כָּל הַעָּם** אֲשֶר בַּמַחָנָה:

: משה נשאר עם הקבייה בקדושתו לעד, ואילו העם התקדש לשעה, וחזר לחולין אהלו

(דבר' ה' כוֹ) מִי יִתַן וְהָיָה לְבָבָם זָה לָהָם לְיִרְאָה אתִי וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל מַצְוֹתִי כָּל הַיָּמִים לְמַעַן יִיטב לָהָם וְלִבְנֵיהָם לְעלָם:

(כז) לַךְ אֱמֹר לָהָם שוּבוּ לָכֶם לְאָהֱלַיכֶם:

(כח) וְאַתָּה פֹּה עֲמִד עַמִדי וַאֶדְבָּרָה אַלִּיךְ אַת כָּל הַמּצְוָה וְהַחֻקִים וְהַמּשְׁפָּטים אָשֶׁר תְּלֹמְדָם וְעֵשׁוּ בָאַרְץ אֲשֶׁר אַנֹכִי נֹתַן לַהְם לרשתה:

וכן המלאכים, הם גם קדושים וגם יראים, ככתוב בברכת יוצר אור:

תּתִבְּרָךְ צוּרָנוּ מִלְכָנוּ וְגוּאֲלָנוּ בּוֹרָא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבְּח שַמְךְּ לְעִד מִלְכָנוּ יוֹצֵר מְשַׁרְתִים וָאֲשֶׁר מְשַׁרְתִים וְאָלְנוּ בּוֹרָא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבְּח שַמְךְּ לְעִד מִלְכָנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וְאָשָׁר מְּבְּרִי אֲ-לֹהִים חִיִּים וּמְלֶּךְ עוֹלְם: כָּלֶם אָהוּבִים כָּלֶם גְּבּוֹרִים כְּלֶם גִּבּוֹרִים וְכָלֶם עושׁים בְּאֵימָה וּבִּירְאָה רְצוֹן קוֹנִם: וְכָלֶם פּוֹתְחִים אָת פִיהָם בְּקְדָשׁה וּבְּטְרָה בְּשִירָה וּבְזִמְרָה וֹמְבָרְכִים וּמְשְׁבְּחִים וּמְפָּאֶרִים וּמְלֶּדְישִׁים וּמִמְדִישׁים וּמִמְלִיכִים: אָת שׁם הָאִ-ל הָמְלֶךְ הַנְּוֹתְ הַבּּוֹרְא לְיוֹצְרָם בְּלִים עְלִיהָם על מִלְכוֹת שְׁמִים זְה מִזֹה וְנוֹתְנִים בְּאָהָבְה רְשׁוֹת זָה לְזָה לְהַקְּדִישׁ לְיוֹצְרָם בְּנָחָת רוֹיִבְּי בְּעִימָה קְדָשׁה כָּלָם בְּאָהָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

4 פסוק אסמ׳ לדבר׳ ר׳ מתיא: (תה' ב יא) עַבְדוּ אֶת י-הוֹה בְּיִרְאָה וְגִילוּ בַּרְעַדָה: יראה ורעדה מתפרשים בשני אופנים:

הסבר	ר' מתיא	הפסוק
אֵם זה רֶחֶם בלשון חז״ל, אימה מורגשת בכיווץ בבטן	אימה	בְּיִרְאָה
מראה מפחיד שנתפס בעין גשמית או רוחנית	יראה	בְּיִרְאָה
רעד גופי או נשמתי	רתת	בִּרְעָדָה
זעזוע, זיעה קרה	זיע	בָּרְעָדָה